Чи спекота,
А чи сльота,
Чи дрібен дощик сіє,—
Бригаду в поле Гнат веде,
Як третій півень піє.

Ніхто, ніхто їй лад не дасть,
Крім парубчини Гната!
Накаже людям бригадир:
— Тут — сіять, там — орати;

На трактористів позирне
Веселим чорним оком:
— Дивіться, друзі, не лишіть
Огріхів ненароком!

Пшениця в Гната — отака!
І жито рясно родить,
Бо любить землю бригадир,
Бо щирим серцем робить.

Хлопчини в нашому селі
Нема йому під пару:
По сорок центнерів зерна
Збирає Гнат з гектара!

Це на пуди
Переведи,—
Не злічиш ти ніколи,
Аж доки трохи не підріс
Та не пішов до школи!